Quelle: http://manuscripta.at/?ID=26216
Copyright: Admont, Benediktinerstift

pibusq, pstrepebat. ac tamen dapnu nemini in
ferens ullom. Vnde ac eu aliquotiens paltitudine
turtiu currere contigit. si pcipieu corporis sui
minime sensisse. usq, du hoc m uocationis sue di
em cōpleuit. His itaq transuctis. qda incole loci
humanitate coacti collecta beati mris mbra in
arbore quada uulgari locutione spina alba con
dentes abierunt. Erat autē multis medicis ploca
diuulgata ut mbra cuiuba abscisa ac humo p
iecta hui truncus arte medici nulli sanitatis
recupationē consequeretur. Si hoc fidelib trahen
du in exemplu nē si poti testimoniu imitari p
phete ut qsi iacta cura sua in dm ac ipse enutri
ac eu. Die nanq, eade n longe int iacente spacio.
duo ignoti ac pulcherrimi uiri p calle publicu
equitantes quos da aratores demenbri beati re
quirebant mris. Cunq, diuti peade loca circui
rent innotuerunt cultores qd in arbore quada
reposita fuissent. Et uidentib illis ad eunde lo
cu declinauerunt. ac abhis ultu uisi n s. Vnde ac
hui rei testes s tanti quanti ferme eide loci habi
tatores existunt. Qui hac ammiratione cōpulsi eis
de uiris incognitis ac eorū dispartione ad arbo
re ueneruntur. si ea que posuerunt mris di mbra
minime reperiunt. Res mira. ac ualde nris stu
penda tēporib. qa adhuc incognitu humane